

INTRODUCZIUN

DA FLURINA CAVEGN-TOMASCHETT

La lecziun ei prida ord la secunda part dil liung plaid dils blasfemaders. Els intendeschan cun lur schliata tschontscha da sedistanziar dils gests, q.v.d. dils Gadius. Els fan legher sur dad els e mettan neu els sco paupers, perquei ch'els han in sulet gidonter: Diu.

Sco culissa stuein nus haver avon egl il marcau d'Alexandria en Egipta, in marcau che valeva sco umblitg dil mund, nua che la veta pulsava. Entras tut las influenzas da divers pievels vegn era il pievel giudaic confruntaus cun diversas ideologias. Ei setschenta per els la damonda, schebein els duein s'adattar al niev mund ni viver vinavon consequentamein tenor lur leschas. Igl autur dil Cudisch dalla sabientscha, ord il qual la lecziun ei prida, vesa en las ideologias schliatas influenzas ed avertescha da quellas.

1. LECZIUN

Sab 2,17–20

Ils schliats dian:

Lein mirar sche ses plaid ein ver Paid,

lein empruar co ei stat cun sia fin!

Sch'il gest ei fe gl da Diu,

lu vegn lez gie ad assister ad el

e spindrar el dils mauns dils adversaris.

Cun turments e torturas lein nus metter el sill'emprova,

che nus vegniën pertscharts da sia buontad

e veseien sia pazienza.

Nus lein condemnar el ad ina mort turpegiusa,

tenor ses plaid obtegn el gie recumpensa.